

Um sa svojom vanprostornom i vanvremenskom pričom ne izjednačuje se s preprekama kosti i žila, koje ne proziru i ne odbijaju bol.

Svetopisamsko slovo. Duh Gospodnji ga oživljuje. Prebiva u njemu. Nije *samo* tijelo. Kad kleči, kad od zamaha Božjeg milosnog udara klone, propinje se i — leti. Bez težine.

Mala ljubimica-duša satkana od nježnosti — igra, izmišlja kretnije radošti i zna da je Otac gleda i sluša.

GAZELA

Ivan Lendić

Tražim te u mirisnu cvijetu,
pjesmo nebesa,
i rasprostirem svoje darivanje
tvojem prisustvu u mojoj dubini.

Dok mi tišina krije noći,
jedino vjetar kašljuca u krošnji
maslinova granja,
u duši mi zvoní . . .

Nečujan ritam s mirisom babra
u zvijezdi je što u nebesklonu bdije
i u sjeni anđela s visina.

Iz raskošne pûti dah vrijeska me tresе
i srce uz drhtaj treperi
k'o struna ranjenih violina.

Zastaklilo je jutro.
Ispirem vjeđe — snovi su nestali umorni,
a novi se dan rumenom zorom zali;
u meni raspjevana pjesma nebesa
ranjenu srcu nove krijesove pali . . .